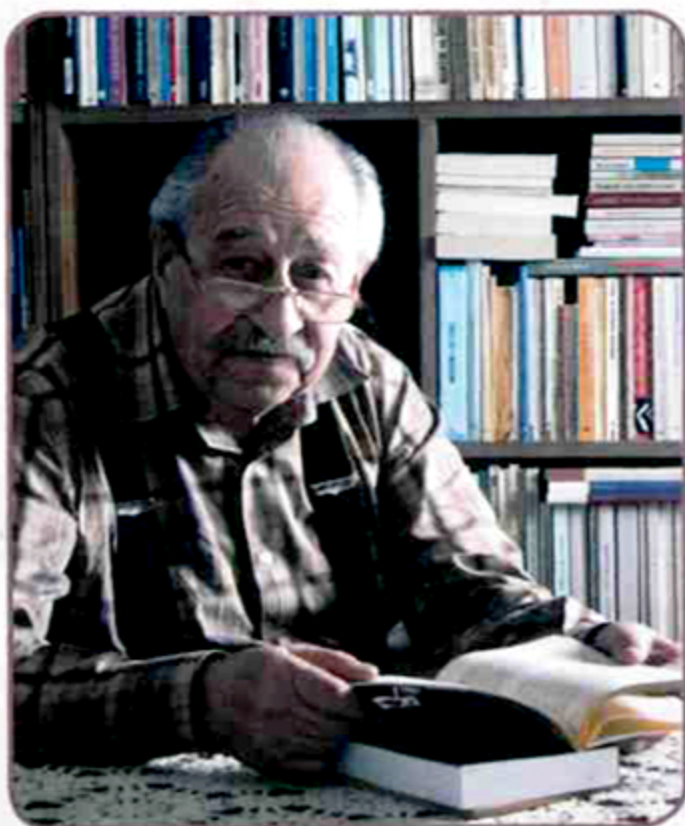

HECE

ISSN 1301-210X

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ YIL: II SAYI:130 EKİM 2007

BİR ÖMÜR EDEBİYAT: AHMET OKTAY

130

KUM SAATI

İşık Yanar/*Falan Filân* 3

Murat Erol/*Ramazan ve Edebiyat* 5

Hasan Aycın/*Çizgi* 8

Celâl Fedai/*İskeletimde Asılı Meyveler/Suyun Boğma Arzusu...* 9

Mustafa Muharrem/*Kısa Metraj Bulantı Uzun İtalik Kirpikler* 12

Ömer Aksay/*Bahçe'nin Epik Sürgünü* 13

Kenan Çağan/*Krallar ve Kalpazanlar* 17

Ali Emre/*Dört Dörtlük* 19

Mehmet Solak/*Şehri Kim* 20

Atilla Yaramış/*Dünya Toprağı* 22

Hüseyin Kır/*Üç Elif* 24

Serap Ural/*Zaman Şiiri* 25

Gönül Utku/*Yüz'deki İz* 26

Celâl Fedai/*Şiirin Geleceği İçin Neresi Karanlık; Aydınlık Nerede?* 30

Ayşe Kara/*İstanbul Yazuları I/Şehir ve Düşler* 36

Âtîf Bedir/*Dokun Kalbimize Ey Oruç* 38

Merve Tat/*Devran* 40

Manana Gelashvili/*Sartoris: Yeni Bir Formun Peşinde* 43

H. Rıdvan Çongur/*Bir Fethi Ağabey Vardı* 48

Dosya: BİR ÖMÜR EDEBİYAT:

AHMET OKTAY

Ahmet Oktay İle Şiir ve Edebiyat Üzerine Söyleşi 56

Hayriye Ünal/*Ahmet Oktay Şiirine "Dr. Kaligari'nin Dönüşü"...* 67

Ali K. Metin/*Ahmet Oktay'ın Şiirinde Modernist ve Varoluşçu Tezahürler* 76

Ali Emrel/*"Hayat ve Ölüm" İzleğinde Ahmet Oktay Şiiri* 84

Veysel Çolak/*Ahmet Oktay: Hep Arayış'ını Yazdı ve Yazı'ısını Araştırdı* 88

Ali Galip Yener/*Ahmet Oktay'ın Denemeleri Üzerine ya da Marksist...* 93

Mustafa Şerif Onaran/*Ahmet Oktay'ın "Cumhuriyet Dönemi Edebiyatı"* 100

Selim İleri/*Yirmi Sekiz Yıl Sonra Bir Özür Yazısı* 104

Tuncer Uçarol/*Ahmet Oktay'ın 3 Şiiri (Duyumdaş Eleştiri)* 106

Necip Fazıl Duru/*Batılı Seyyahların Gözüyle 'Dönen Dervişler'* 118

KİTAPLIK

Serkan Aydın/*Daima Unutma* 147

Yusuf Turan Günaydın/*Necip Fazıl Kısakürek Büyük Doğu Irmağı* 148

MEB Çocuk Kitapları 149

HECE

AYLIK EDEBİYAT DERGİSİ
ISSN 1301-210X

YIL: 11 SAYI: 130
EKİM 2007
(Her ayın birinde yayımlanır.)

Yayın Türü: Yerel Süreli

Hece Yayıncılık Ltd.Şti. Adına
Sahibi: Ö. Faruk Ergezen

Yazı İşleri Müdürü: İbrahim Çelik

Yayın Yönetmeni: Hüseyin Su

Yönetim Yeri

Konur Sk. No: 39/1
Kızılay/Ankara

Yazışma: P.K. 79 Yenişehir/Ankara

Tel: (312) 419 69 13 **Fax:** (312) 419 69 14

İnternet Adresi: www.hece.com.tr

e-mail: hece@hece.com.tr

Dizgi-Düzeltili: Hece

Teknik Hazırlık: Hece/Bülent Güler

Kapak: Sarakusta **web:** sarakusta.com
Kapak Resmi: Tibor Papp

Baskı: Öncü Basımevi **Tel:** 384 31 20
K. Karabekir Cad. Ali Kabakçı İş Hanı No: 85/2
İskitler/ ANKARA

2007 Yılı Abone Bedeli:

Yıllık: 90 YTL.

Kurumlar İçin: 200 YTL.

Yurt Dışı: 150 Euro

Posta Çeki: 149582

Hece Basın Yayın Ltd. Şti.

Gelen yazılar yayınlansa da yayınlanmasa da geri
verilmez. İlkelerimize uymayan ilânlar alınmaz.

Baskı Tarihi: 30.09.2007

IŞIK YANAR

FALAN FİLÂN

Şeyh Gâlip, Nâbî, Fûzulî falan... Faulkner, Hemingway filân... Cansever, Uyar, Karakoç falan... İbn Sinâ, Farabi filân... Resim, heykel falan... Bilim, sanat, felsefe filân... yani falan filân...

Dönem dönem bazı sözcükler, toplumun hafızasında diğerlerine nazaran daha baskın gelmeye başlıyor. Örneğin "mort olmak", "cart curt" ya da detayların önemini ve başlıklarını belirlemek için "A Kabin" "B Kabin" ayrımları. Elbette bu tür sözcüklerin kullanıldığı çevrelerde önemlidir. Edebî, düşünsel denemelerde karşımıza çıkan "özne", "birey", "fenomen", "paradigma", "konjonktür" ve "entelektüel" gibi sözcükler de avamî kullanımdan çok farklı nitelikleri ifade etmek için kullanılmazlar. Daha eskilerde ise "tecessüs", "müsavî", "gafil", "mesut", "izdivaç", "uzviyet", "talih", "vuslat", "tahayyül" ve "nobran" gibi sözcükler hem yazarların hem de okurların sıkça kullandıkları, tekrar ettikleri ifadelerdi.

Bütün bu sözcükler dilin, sözün bir uzantısı olarak mı kullanılmaktaydı yoksa zihinsel bir çabanın dönüştürdüğü, sürdürdüğü cümlelerdeki yapı taşları mıdır? Sanki sözcükler kendilerini tekrar ediyor gibiler. İfade ettikleri anlamdan bağımsız sözcükler, bizzat kendileri dile geliyorlar. O yüzden sözün ilerleyişi karşısında anlamdan bağımsız, sözlük bilgisinden bağımsız oluşan ifade atmosferi, anlam ile iletişim kurmak yerine, o anda belki ruhsal bir iletiyle ne anlatmak istediğini karşısındakine vermiş oluyor.

Bu tür sözcüklerin, toplumsal hafıza içerisinde belirgin bir etkisi vardır. Diğer taraftan hafızanın nasıl şekillendiğini de bizlere göstermekte hünerlidirler. Her dönemin ve bu dönemler içerisindeki daha küçük zaman dilimlerinin sözcükleri vardır. İki binli yıllarla beraber Türkiye'de yazarların, okurların ve geniş halk kitlelerinin sözcüğü "falan filân" dır. El-

EDEBİYAT GÜNDEMİ

bette siyasi tartışmaların içerisinde kullanılan “laiklik”, “din”, “meşruiyet” ve “demokrasi” gibi sözcükler sıkça tekrarlanmaktadır, ama “falan filân” bu tartışmaları temellendiren özel bir öneme sahiptir. Şöyle ki “falan filân”ı kullanmak, az önce saydığım sözcükleri içerisine alan, bir dönemi açan, onun kullanımını ve ortaya çıkışını sağlayan, özel bir sıklımışlık halinin ve detayların önemsizleşip, o detayları ortaya koyan ruh haliyle ilgilenen bir anahtara dönüşmektedir.

Falan filân’ı ortaya çıkışını sağlayan unsurların başında, insanların bu sözcüğü kullanarak aslında zihinlerindeki dağınıklığı ya da falan filân’dan önce kullandığı örneklerle bu sözcüğü ekleyerek konuşma dilinde bir rahatlığı hedeflemesi gelir. Ve aslında, onu kullanan kişi, açıkladığını sandığı karışıklığı dinleyicisi ya da okuru üzerine bırakmış olur. Cümlenin anlam değeri, falan filân’la belirsizliğe sürüklenir, zihni bir anlama doğru sevk etmekten acımasızca uzaklaşır. Diğer taraftan konuşma hızını, zihnin kendisinin değil de dilin, konuşma akışının belirlediği zamanlarda, falan filân’ın kullanıma sıklığı da artar. Bu hızı gençlikle ilgili sabırsızlıkla ilişkilendirmek, şehrin değişen doğasını ve ilişkileri de anlayamamak demektir.

Falan filân’ı en fazla kullanan kişilerin yaşlarıyla, siyasi eğilimleri arasında ilişki kurmak da mümkün; kuramamak da. Şu bir gerçek ki, sadece ergenliğe adım atmış bir kuşağın dil pratiği değildir. Daha çok, “eskiden”, “gençliğimde” olarak adlandırdığı zaman dilimde, bir ideoloji ya da hayat biçimiyle dünyayı zihninde bir bütün olarak algılamış ve özellikle ne için yaşadığını yorumlamış insanlarda, bir başka hayatın pratiklerini benimsedikçe o pratiklerin detaylarını “falan filân”la adlandırmaları oldukça doğal gözüktür. Hayatın bütün sorununun dünyadaki refah dağılımındaki sıkıntılardan ya da her şeyin temelinin iman/küfür ayırımından ibaret olduğunun idrakine varmış olan insanlarda,

hep ya da hiç’in bir ara yolu olarak, benimsenmiş ve yaşanan bir zorunluluk olarak ortaya çıkan yeni hayat falan filânlaşır. Aynı şekilde bu bütünlüklü algıyı sürdüren ve onu aktif biçimde söze dökmeye devam edebilen insanlar da, hem kendi görüşlerini detaylandırırken hem de önemsiz konuları belirtmek isterken falan filân’a müracaat etmek zorunda kalırlar. Bu yüzden eski sosyalist ama şimdi de sosyalist, eski İslamcı ama şimdi de İslamcı olan insanların kendi ülkelerindeki refah artışının onlara sağladığı statülerle başlarının dönmesi oldukça normaldir. Hem hayata yaklaşımdaki detayları hem de yeni beliren gerçeklikleri falan filân’la ifade etmeye çalışmaları, zihinlerindeki eski sistemin çürütmeye başladığının bir işareti olarak görülmelidir. Dolayısıyla falan filânlaşan hususlar, aslında bir nevi aşıлып geçilmiş dağlardır. O yüzden tek tek dağ adları sayılmaz, insanlığı iknaya ilk birkaç dağın ismi verildikten sonra, falan filânlaşan diğer dağların ruhu çağrılarak devam edilir.

Toplumsal “yapı”lar arasındaki geçişleri anlamak, bu geçişlerin zamanlarına tanık olmak, bir yapının kökeninden bugünlere gelişindeki kronolojiyi ezberlemiş olmak; bütün bu faaliyetlerin sonunda kendi içerisinde açıklanması gereken bir genellemenin mantığını falan filân’la açıklamak; yalnızca o sözcüğün yerine kullanılması gereken isimleri seçememe basiretsizliğinden kaynaklanmamakta, aslında o sözcüğün ne olduğunu bilebilecek kadar konuya vakıf olmaktan kaynaklanmaktadır.

Her kuşağın sözcükleri ve onları bir araya getirmesi, yani cümleler kurması arasındaki farkın düşünce biçimlerini oluşturması ya da o düşünme biçimlerinin bir sonucu olarak görülmesi, artık yadırgatıcı bir zihni faaliyet olmaktan çıkmıştır. Sevinmek ya da üzülmeye ötesinde, insanların hissettikleri şey, baş dönmesiyle karışık bir bulantı olmalı. Kesinlikle mutsuz değil, daha çok konuşarak, daha sevimli ve mutlu.

MURAT EROL

RAMAZAN ve EDEBİYAT

Türkiye’de medyadan siyasete ve kültürün değişik alanlarına kadar ramazan hazırlıkları aylar öncesinden başlar. İnanan için bulunmaz bir zaman, yabancı için görülmeye değer bir “toplumsal ibadet”, yerliyabancılar için ise değişik etkileri gözlemlenecek sosyolojik bir olay.

Hangi düşünce ile hayata geçirildi bilmiyorum, ama ramazana has kitap fuarlarını kitapla fazla ünsiyeti olmayan geniş kitle için âdeta ramazan ayı bütün yıl boyunca beklenen bir törensel hal almıştır. “Dinî yayınlar” yanında çok sayıda edebi ve fikri eser de görülmeye çıkmaktadır. Bunların yanı sıra çok sayıda yazar da okuru ile buluşma fırsatı yakalamaktadır.

Fuarların müdavimleri yılda bir de olsa kitaba yaklaşıyor, âdeta bu özel zamanları şölene çeviriyorlar.

Bütün kalabalık tasvirleri, medya polemik ve özel dosyaları bir yana ramazan kendi iklimi ile bir edebiyat konusu olmuştur. Oruçla beraber insanı rahatlatan, huzur ve sükun sağlayan görüntü de bu galiba. Edebiyatımızda özel olarak ramazan üzerine yazılmış eserlerin daha çok anılardan oluşması bir tesadüf mü? Cevabımız, insanoğlunun kadim olanın peşinde olması mı, ramazanı ve iklimini eskilere hapsedmek mi olmalı? Cevabımız kendimize ve kendimizde.

Ahmet Rasim’in *Ramazan Sohbetleri*, Cenab Şahabettin’in *İstanbul’da Bir Ramazan*, Halit Fahri Ozansoy’un *Eski İstanbul Ramazanları* kitapları eski zamanlarda eski ramazanların özlemini içeriyor muhtemelen. Öyle ya da böyle bir medeniyeti anlatırken, o medeniyetin değerlerinin en çok hissedildiği ve gözlemlendiği zamanlara dair not düşmek başlı başına bir değer ve zenginliktir.

Atik Valde’nin sakinleri için “Yârab nasıl ferahlı bir alem, nasıl temiz” diyen Yahya Kemal’in, “yurdun bu iftarından uzak”ta “oruçsuz ve neş’esiz” bir şekilde semtin sokaklarını arşınlarkenki hüznü elbette içimizi burkar. Onun tesellisi ile

teselli olur “şükür” geçer içlerimizden. Yurdunun sokaklarında, insanların yabancılaşmamış seslerdir bizi daha güçlü kılan. Teselli değil, evet güçlendiren diri ruhlar, iklimi daha derin hissetmemizi sağlar. Yahya Kemal’in hüznü yabancılığı, itiraf ettiği yabancılık değil. Bu sadece O’nun kaderiydi, milletin değil.

Sezai Karakoç’un anlattığı ramazanda ise nostalji yoktur. Kırk yıl önce kaleme aldığı ve önce diğer eserlerinde yer verip, yıllar sonra *Samanyolunda Ziyafet* adını verdiği eserinde bir araya getirdiği ramazan yazıları bambaşka bir tat ve umut aşları okuruna. Oruç canlı bir varlık olur Üstad’ın kaleminden. Ramazan, bütün eskiyen şeyler ve tüm vakitler yanında eskimezlik kazanır. Eskimeyen hilal gibi diri ve tazedir ramazan. İşte bundandır ki Sezai Karakoç’un metinlerinde nostalji değil, her zaman yaşanılan şimdiki zaman ile karşı karşıyayızdır. Orucun kalpte bünyemesini, ise yine ay remizi ile anlatır Üstad. Ay’ın gökte incecik bir hilal iken, evrilerek bir “kalp büyüklüğü” haline gelmesi gibi; oruç da kalple bütünlük kazanacak hacme ulaşır, bütün inanan kalpler ile bütünleşir. “Ruhların şölenu” dir oruç.

Nuri Pakdil de Sezai Karakoç ile aynı şekilde orucu canlandırır, kanlandırır. Biat II’de orucun gelişi âdeta bir teftiş dönemi gibidir: “Oruç geldi, hepimizi bir denetledi. İçimizi denetledi, dışımızı denetledi, toplumumuzu denetledi. Yeryüzü, bu yıl böylece bir varoluş sınavından geçirildi. Geçen geçti, kalan kaldı bu sınavda. Umutsuz olmamalı insan. Yenilenecektir bu sınav bir daha: İnsan, bir kezzliğine olsun başarılı olmaya bakmalı bu sınavda.” Galiba kendimizi sadece ramazanlarda değil, diğer bütün zamanlarda geçmişe hapsedip duruyoruz.

Ramazan ve oruca dair yazılanlar, dini bir inancın kültürü nasıl etkileyip şekillendiği açısından her vakit incelemeye değer. Bu ülkenin inananı yada inanmayanı üzerindeki etkileri gerçekten orucu canlı bir rehberle dönüştürüyor. Toplum hafızası ise kendini yenilemenin, bir süreklilik sağlamanın yolunu her şekilde bulmuş oluyor.

EVEREST'İN ROMAN YARIŞMASI SONUÇLANDI

Everest Yayınları'nın "Gizli Romancılara" şans tanımak ve Türk edebiyatına yeni isimler kazandırmak amacıyla bu yıl ikincisini düzenlediği Everest Yayınları İlk Roman Yarışması'nın sonuçları belli oldu.

Oya Baydar, Latife Tekin, Cemil Kavukçu, Semih Gümüş ve Hasan Ali Toptaş'tan oluşan seçici kurul, Muhammed Munis'in *Uzak Hayat* adlı romanını ödüle layık buldu.

Uzak Hayat, ekim ayı içinde Everest Yayınları tarafından yayınlanacak ve Muhammed Munis'e ödülü, 27 Ekim-4 Kasım 2007 tarihleri arasında düzenlenecek olan Tünyap Kitap Fuarı'nda törenle verilecek.

Muhammed Munis

27.12.1978 yılında Şırnak-Cizre'de doğdu. Babasının memuriyeti dolayısıyla üç yaşında Mersin'e taşındı, ilk ve orta öğrenimini bu şehirde tamamladı. 2003 yılında Mersin Üniversitesi Tarih bölümünden mezun oldu. Aynı yıl, yine Mersin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde yüksek lisans öğrenimine başladı. *Bilgi ve Düşünce* dergisi, *War* dergisi ve *Radikal İki*'de yazıları; *Varlık* ve *Kitaplık* dergilerinde şiirleri yayımlandı. 2005 yılında katıldığı Yaşar Nabi Nayır Gençlik Ödüllerinde şiir dosyası 'dikkate değer' bulundu.

SABİT İNCE EDEBİYAT ÖDÜLÜ'NÜ KAZANANLAR AÇIKLANDI

Şair, Yazar, Bestekar, Araştırmacı Sabit İnce adına dostları ve İspen Pvc Panjur sanayi firması tarafından Sabit İnce'nin 39.sanat yılı için düzenlenen edebiyat ödülünü kazananlar belli oldu. Şiir, roman, anı, deneme, inceleme, fıkra, röportaj ve hikâye dalında yarışmaya katılan eserler arasından: Roman dalında birinciye layık eser bulunamadığından Attila Duman'ın *Karanlıkta Bir Işık* adlı romanı ikincilik ödülüne layık görüldü.

Anı dalında dereceye layık bir eser bulunamadığından hiçbir esere ödül verilmemi.

Deneme dalında birinciliğe layık eser bulunamadığından birincilik ödülü verilmedi, Arslan Bayır'ın eseri "Düşünceden Kaleme" ikincilik ödülüne layık görüldü.

İnceleme Dalında birinciye layık eser bulunamadığından Jüri tarafından aday gösterilen Arslan Bayır'ın "Neden Az okuyormuşuz" adlı eseri ikincilik ödülüne layık bulundu.

Hikâye dalında birinciliğe layık eser bulunamadığından Ruşen Ergun'un "Perde" adlı hikâyesine ikincilik ödülü verildi.

Fıkra dalında birinciliğe layık eser olmadığından Galip Kurdoğlu'nun *Temelin Fıkraları* kitabı ikincilik, *Temelin Taa Kendisi* eseri de üçüncülük ödülüne layık görüldü.

Şiir dalında Birincilik ödülünü *Gece Gül Kokuyordu* kitabıyla Galip Kurdoğlu kazandı. İkincilik ödülünü *Yusuf Kaplan'ın Ay Parçası*, Üçüncülüğü *Ödülünü ise Dursun Yeşil'in Yağmurları* Yarmak eseri aldı.

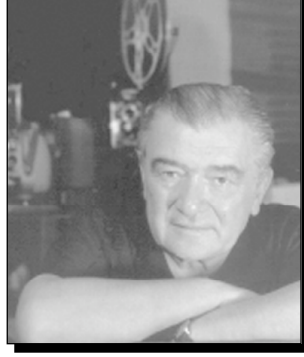
Ödül Töreni'nin 2007 Kasım ayında Antalya'da yapılacak Güllük Şiir Şöleni'nde gerçekleştirileceği bildirildi.

SAMİH RİFAT ÖLDÜ

Türkiye'de sanat dünyasının önemli kişiliklerinden çevirmen, denemeci, fotoğrafçı, mimar Samih Rifat, yaşamını yitirdi. 62 yaşında ölen Rifat, Rene Char, Prevet ve Kavafis'i Türkçeye çevirmişti

Türk şiirinin önemli çıkışı olan 'Garip hareketi'ni başlatan isimlerden Oktay Rifat'ın oğlu olan Samih Rifat, 1945'te Ankara'da doğdu. Şair ve dilci Samih Rifat dedesi, şair Nâzım Hikmet babasının teyze oğlu, Türk solunun önemli isimlerinden Mehmet Ali Aybar ise babasının kardeş torunuydu. Saint-Benoit Lisesi'nin ardından 1970'te İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'ni bitiren Samih Rifat, 1970-86 yılları arasında çeşitli devlet kurumlarında restoratör olarak çalış-

muştu. Üniversite yıllarından başlayarak çeviriye yönelen Samih Rifat; ilk çevirilerini 80'li yıllarda *Yazko Çeviri* dergisinde yayımladı. Rene Char, Jacques Prevert, Andre Verdet, Jean Follain, Paul Valery, Kavafis, Le Corbusier gibi ozan/yazarlardan çeviriler yapan Samih Rifat, daha sonra reklam sektörüne geçti; fotoğrafçılık, belgesel film ve reklam filmi yönetmenliği ile reklam yazarlığı gibi işler yaptı. Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık'ta danışman olarak çalışan, 2000'li yıllarda Koç Kültür Sanat bünyesindeki *K Kitaplığı* ve sadece beş sayı çıkan *Aries* dergisinde yayın yönetmeni olarak çalışmıştı.

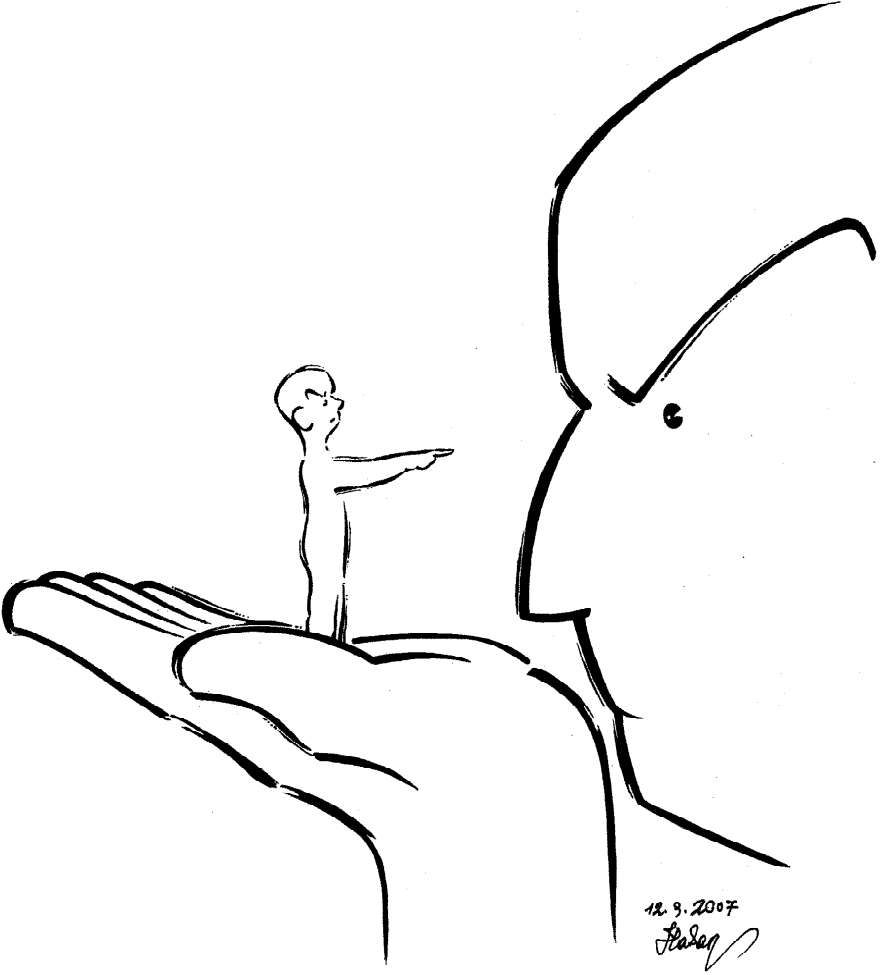

Samih Rifat

İlk yazısı 1978'de Cumhuriyet gazetesinde çıkan Rifat'ın birçok deneme ve çevirisi *Sanat Dünyamız*, *Kitaplık* ve *P* gibi prestijli dergilerde yayımlanmıştı. *Herakleitos (Bir Karpalı Söz Ustasıyla Buluşma Denemesi)*' (YKY) adlı inceleme, *Ada* (Sel Yay.) adlı bir anı kitabı bulunan Rifat'ın Türkçeye kazandırdığı onlarca kitap arasında Amin Malalouf'un *Yüzüncü Ad* (YKY), Mayakovski'nin *Ne Var Ne Yok* (Sel), Sefiris'in *Kapadokya Kaya Kिलiselerinde Üç Gün* (YKY), Rene Char'ın *Seçme Şiirler* (Ada) ve Paul Valery'nin *İmge ve Sanrı'sı* (Harf) da yer alıyordu.

HASAN AYCIN

ÇIZGI

CELÂL FEDÂİ**İSKELETİMDE ASILI MEYVELER**

I

Ellerinin ucunda bir çubuğu var rüzgârın, var, mutlaka olmalı
başaklarını arpaların başka hışırdatan buğdaylarınıki başka
bir başkası da olmalı, kökleri bol saçaklı olanları için otların
toprak olamaz ya bir nar ağacını dalında meyveleriyle kurutan...

II

On birimde nerede kaybolmuştum ben, şimdi iyice bir anımsayayım
benimle başka kim vardı: hemşireler, ziyaretçileri kayıp çocukların
hangi çocuğun ziyaretinden çıkıp da bir daha dönemedim on birim-
de?

günler oldu, doldu boşaldı çöp kovaları dibimde: ben hâlâ burada-
yım.

III

Anlıyorum bu dili, kelimeler de seviyor eğilip bükülüşlerini seviyor-
lar

ağzım kulağıma varacak bir de sesim kulağıma hoş gelse, ah bir hoş gel-
se

kulağımla duyduğuma artık kuşkum kalmadı, çekiç örs
seslerinden terledim
sesim de yok ağzım dilim de... işte karı süpüren yel ile çekilip gidiyo-
rum.

IV

Toz koparan neydi... havaya doğru mu yere doğru mu olacaktı yö-
nü?

hiçbir şey anlamıyorum, atlar her durumda dikenlerden uzak durabili-
yor

gönülsüz kapılmıyor nehre topraklar, dillerinden aminler duyuluyor
çatırdayarak yıkılan ağaçlarla canım çekilcek: canımın çektiği ney-

di?..

V

Operaya hareket katılınca koronun dediklerine kimseler inanmadı ya da tersi, böylesine inanacak kimse kalmayınca operaya hareket girdi

koro hep bir arada bir tek şeyin sesi idi hasılı hareket ise tam tersi: ey köküne kıran giresice hareketi o tek insanın... susamıyorsun da!..

VI

Sen sen sennnn sennnnnn sennnn düşşşştüüünnnn needendendenn ağzınızın kuppkuruu kallbinnn de bu geeelipp gidenn denn ipincedir belin amma ki omuzlarında kalmış sanki parmakları kışın dağın bu yüzünde erimeyecek karlar var konup bir daha gitmeyen.

VII

Akıyor akıyor bir uçsuzdan bir uçsuza gözünden değilse parmaklarından

akıcak akıcak sonsuz kere, o kurumaz ki... kuruyacak olana nasıl akmaz

mutlu, mutlu, ancak bir kemandan çıkabilecek sesiyle hoşnut, hoşnut

nasıl hoşnut olmasın kim isterse alsın, ondaki o hoşnutluktan kimde var?

VIII

Geldim gittimtimtim kara haber bekledim, hiç bekletmez gibi geldi alalacele değil, oysa nasıl da hazırlıklıydım sevinmeye akşam sabah al etimi ver elini etimi al elimi içi cız edince içi cız gelicek akşam sabah

her akşam her sabah kara haber bekledim bilicek sor akşam ile sabah.

CELÂL FEDAÎ

SUYUN BOĞMA ARZUSU KOLLARIN SARMASINI GEÇTİ

Üzüntüm artıyor
Ağaçlara vurarak Tanrıyla konuşmak umuluyor
Çöküp sallanarak düşünüyorum
Kar üstünde yeşil giymeliyiz desem
Bir çiğ arzular mı beni?

Güneşin altında tok karnına
Siyah, kanatsız birikintiler kıpır kıpır
Daha kaç kişi yerine yaşamam gerekecek?
Yerine ölmek için birini arayan
Kaybolacak mı aradığında?

Suluk almak boğulmaya nasıl da yetiyor
Suluk almak oldu yaşayabilmek için
Yerine ölecek birini bulmak
Suluk almak benzimdeki solgunluğu
Durmadan tazeliyor.

Üzüntüm artıyor
Meğer tekrar eden tekrar etimden de diri imiş
Yaşarken işini tez bitirenler yaşayanlar içinden
İşi tez bitenler değilmiş.

MUSTAFA MUHARREM**KISA METRAJ BULANTI
UZUN İTALİK KİRPİKLER**

Ben çapaklarımı bağışladığımda mosmor *adımın beni yorduşu-*
nu
kimse uyumayacak *sakladım lale-*
den bu sır
kimse ne beyaz patiklerin iddiası *yakın çekim bir yaka-*
mozla
ne akvaryumda yüzen denklem *çözülebilirdi baziran böy-*
le dul
kimse ne bir albay ne bir nalbant *numarası çekmese,köz dil-*
lense
ne yol goncaların tuttuğu yası *unutmadım sis koltuğum al-*
tında
duyar tüylerimden fırsat bulup *varsa bir vukuatım bu ser-*
çeler
ne kaytan *ah bu sandal kız-*
lığını kime
Nitsche'nin bıyıkları *verdi dolunay merak*
etmese
felsefe tütünce lavanta *rihtımla-*
rı sevebilir
gök çarpı rahim eşittir yok *silkebilirdim aynalardaki hayreti*
Ne yıldızlar seyretmekten vazgeçer *yüzümden o zaman tazelen-*
miş
balkonlarda çay vakti *bir ceset tüterdi girdiğim*
matine
atların fikrini *içinden şırıldayıp geçen*
göğüsler
ve fesleğenleri küçümseyen *şehir makaslanan ısı-*
lıkların
çeyiz kıyametlerini *oturtulduğu sandalye demekti san-*
dalye
ne yağmur telefona çıkar *yaşamaksa bir şap-*

ka gibi

ne balıklar uygun bir isim
dan

sessiz, roma rakamıyla kımıldama-

koyar bu kirpik belirtileri için yapılan ibadete *beklemek sadece bekle-*
mek

Susup

filme gitmek

ham

serinliğine pişman etsem seheri
ne

sebeplerin şarkılarını dizleri-

sütün ne gördüğünden işkillensem
mesi

swamak değil midir bu çiz-

falların fitnessine bulanmamış
rüne

deniz vaadlerinin böğ-

bir göz bulsam

basıp kı-

vanan

yağmuru sıyırsam göğün bacaklarından
ra

uğultuda son-

karpuz gibi çatlasam
nebilir

şebboylar nasıl geri dö-

şaraba okutsam lohusalara yazılmış şiirleri
şun

gittikleri savaşta tek kur-

doğumu bir kerecik affetsem
teslim

sıkmadan kağıtlara

ağlasam

olunca nerde da-

marlarımı

çocuklar trenleri taşlamayacak
za

hecelemek için şairliğe düşen ec-

ÖMER AKSAY**BAHÇE'NİN EPİK SÜRGÜNÜ**

18. kapı: zıtlıkların kaynaşması

bahçe yoluyla yolculuğa çıkıyorum, mazılar
belirsiz zamanlarda kaçak
uç çıkmalar halinde, taflanlar hiç habersiz
kesilmiş incirin sütünde birdenbire şevk
birdenbire isyan
sütün koyu kısmında bezginlik taşıyan
bu gaili hayatın dışında ben
denizin ve-hep denizin dışında
bir durup gökyüzüne baktım, bir aniden
baktığımda bütün elimdekileri şekilsiz
bıraktım ve-hep baktım, baktım, baktım
ve-hep denizkıyısı kıyasıya yorgun
ve-hep gökyüzü yüzükoyun kapanmış sücut
yer-gök-sema-arz-deniz-arşalâ-kürsî
ve-zemîn
ve-bitimsiz göklerin derinmavisi
ve-başsız ve-sonsuz ve-engin dingin tenhâ
ve-gayrimütenâhî
ve-nihayet-siz, size ait olmayan nihayetsiz
ve-ağlamak ve-yorulmak
ve-bıkkınlık ve-bezginlik ve-hayat
ve-boş ve-boşluk
ve-zamansız bir boyutta
salınıp duran sarkaç bahçede ve-sızı
ve-hep baktığın deniz
ve-berrak su ve-ayna ve-cisim ve-aşk
dışında baktığın herşey dedim
aleka, aleka, aleka
aleka arapçada pıhtı ve çamurun cemi

kaba bir gravür olarak bakıyorum kendime
aynada nihayet aleka
seni teslim almak üzereyim
hüznünle diyor bendeki bağıt
bendeki emanet beni sana ve-hep çekiyor
ve-hep çekecek ve-hep istisna.

bütün eşyaya değgin pıhtı, şehvet
vücûdun üstünde hayvansı bir ezgi, rehâvet
toprak bir yükselip bir iniyor
rükûa vardığımda şaşkın, kararsız
heyecanla kasılmış belleğin remizlerini çözüyorum
istifrağ ederek
finans sağlıyorum rüzgarın telkîniyle
boğuntuma
yekvücûdolarakseferde
ve-hep eşlik ediyor bende kendine
rehine, güherçile
içimde rahne
içimde hain
içimde rahmet
içimde perçinlenmiş bir sesle.

20. *kapı*: göğün uzamından levh-i mahfuza doğru

“ve ağaçları sarmaş dolaş bahçeleri”
nebe 16 muhammed hamidullah’tan
chagall’a bakarak çizilmiş bir taslak
işaretler talep peşinde
hayret makamında ağaçlar.

türkçeye çevrilen bir ağacın dili bilinmeyen
hangi ıssız dil ıssız bir ırmak yatağındadır kim bilir